

MARIN SORESCU

Öregek árnyékban

Túl gyorsan fáradsz, könnyen felejtesz.
Kezdesz magadban beszélni.
Vagyishát mozgatod az ajkad.
A tükör döbrent rá motyogó ajkaidra.

Tudom én, kábé milyen leszek vénen.
Minden nyáron van egy-két öreg napom.
Hetem.
Ráncos vagyok s száraz, mint barackmag
a nedvdús meleg napok burkában.

Egy Odüsszeusz, kinek
Alig van esélye csókkal üdvözölni
A Haza kéményeiből szálló füstöket.

Tétovázol, hogy csupán igazíts a nyakkendőddön,
vagy meg is fojtsd magad vele.

40 °C napon. Bekotródom a házba,
S egy végső erőfeszítéssel eszembe juttatom,
Hogyan is hívnak.
A dögm meleg vészesen hasonlít a vénségre.
A benyomások ugyanazok.

Lábad össze-vissza gyúri a szőnyeget,
Megbotlasz saját papucsodban,
S úgy kezdenek még a körmeid is „kotyogni”,
Ahogyan a fogaink szoktak.

De nyáron mindnyájan testvérek vagyunk.
Öregek.
Még az anyaméhben búvó magzat is.

Király László fordítása